

[Continuarea de pe pagina 3]

de pe Tana și dacă vor fi gata să le vândă o bucată de teren să-și poată construi o casuță.

Prima impresie a lui Paton, când i-a văzut pe băștinași goi și cu totul vopsiți, a fost de oroare și de milă.

În Glasgow el a avut de-a face cu oameni drăguți și apoi a venit aici.

Dar oare cu acești degradați să-și petreacă viața ? Oare va putea să-i învețe ce e bine și ce e rău ? Îi va putea întoarce la Dumnezeu și la o viață civilizată ?

Când au debarcat la Tana, ei au pricinuit curiozitatea și teama băștinașilor.

Grupuri, grupuri de oameni înarmați veneau și plecau într-o stare de tensiune.

Cineva le-a spus să nu se teamă, căci tensiunea e din pricină că ei sunt pe picior de război cu un alt trib.

Într-o zi, cele două triburi ostile s-au întâlnit și s-a declanșat lupta.

Oamenii furioși, vopsiți unii cu roșu, alții cu negru, alții cu alb, alergau în toate părțile.

Țipete, aruncări de sulite, împușcături cu muschetele lor vechi, era o mare învălmășeală. Luptele au fost crâncene.

Misionarii Inglis și Paton s-au

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

retras într-o casă a unui băștinaș care aprimit să-i găzduiască.

Ei au îngenucheat și au strigat către Dumnezeu să-i ocrotească de furia războinicilor. Au sosit acolo într-un moment extrem de critic.

După-masă, cei din interiorul insulei s-au retras.

Vreo cinci-șase au fost omorâți și, după ce i-au alungat departe, cei de pe țărm s-au întors, au luat cadavrele celor omorâți, le-au prăjit și s-au ospătat cu mari strigăte ...

[Cont. în nr. următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142] ... [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**

ANUL XII, NR. 569 4 OCTOMBRIE 2026

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„... du-te
tu însuși
și citește
din carte ...”.

[IEREMIA
36 : 6]

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- John G. Paton

Editorial. Lovit

„*Nu este Cuvântul Meu ca un foc*”, zice Domnul, „*și ca un ciocan care sfărâmă stâncă ?*” (Ieremia 23 : 29)

În anul 1857, binecuvântatul Spurgeon trebuia să predice în marele palat expozițional (așa numitul palat de cristal) din Londra, în fața multor mii de oameni.

El a mers acolo câteva zile mai înainte, pentru a hotărî unde trebuia montată pentru el tribuna.

Pentru a proba răsunetul vocii sale în încăperea imensă, s-a așezat într-un loc și a strigat cu glas tare :

„*Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel care ridică păcatul lumii.*” (Ioan 1 : 29 textual)

În una din galerii era un muncitor ocupat, care nu bănuia nimic din ce se petrecea jos și acum brusc a fost lovit de acest cuvânt.

El a pătruns ca un mesaj din cer în sufletul lui, l-a convins așa de profund de păcatul lui, încât a început să tremure și a fost incapabil să lucreze mai departe.

El a plecat acasă ca un om căruia i-a vorbit Dumnezeu și a găsit pace după un timp de lupte interioare furtunoase.

Spurgeon a aflat aceasta abia câțiva ani mai târziu, când acest bărbat a povestit pe patul lui de moarte, minunata istorie a convertirii sale.

Cuvântul lui Dumnezeu îi întâmpină acum pe oameni în mii de feluri, mai mult decât a făcut-o vreodată în vremurile trecute, în mod deosebit în Germania ; căci este un mare timp de har, în care Dumnezeu răspândește Cuvântul Său cu mâinile pline peste tot poporul nostru.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

În nord-est de Frankfurt a. M., un credincios a construit o casă cu o sală mare, care este consacrată numai slujirii Evangheliei.

Când casa a fost gata, trebuia scris pe ea un verset biblic. Constructorul a ales cuvântul :

„La Domnul este scăparea”.
(Psalmul 3 : 8)

Între timp, el s-a lăsat determinat să pună un alt verset pe fațada casei.

Dar mai târziu s-a gândit că primul cuvânt ales ar putea totuși să devină un îndrumător spre salvare pentru un om descurajat, care ar veni aici deznădăjduit, cu gânduri de sinucidere.

Deci a pus pe zidul lateral al casei, care dădea spre un câmp, să se scrie cu litere mari : **„La Domnul este scăparea”.**

Casa încă nu era de mult sfințită și predată scopului ei, când un om tânăr a venit la constructor și i-ar fi povestit că el a venit peste câmp ca un om disperat, hotărât să-și pună capăt vieții ; atunci ar fi văzut aceste cuvinte pe casă.

Aceasta l-ar fi determinat să intre ; acolo ar fi auzit Cuvântul lui Dumnezeu, ar fi învățat să creadă în Dumnezeu și să se roage și l-ar fi găsit pe Isus.

Ei, voi oameni de lume ... voi, batjocoritorilor, oare cum vine aceasta, că un cuvânt poate să întoarcă un om de pe calea morții, pe calea vieții ?

Tocmai că lucrul acesta nu-l poate nici un alt cuvânt, decât Cuvântul vieții, atotputernic, bogat în har al lui Dumnezeu.

Și acum îți spun, prietene, ia-ți Biblia în smerenie și cu rugăciune și citește-o, dar n-o citi așa ca pe un ziar sau un roman.

Majoritatea oamenilor sunt ascultători uituci ai Cuvântului ; ei privesc

o clipă în oglinda adevărului și uită repede ce au văzut acolo.

Dumnezeu nu ajunge cu asemenea oameni la țintă. Lasă Cuvântul lui Dumnezeu să acționeze asupra conștiinței și a inimii tale ; astfel el va transforma înfățișarea vieții tale, ba chiar expresia feței tale.

Nu lăsa nici acum să se piardă cuvintele lui Dumnezeu pe care le-ai auzit :

„La Domnul este scăparea” și „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel care ridică păcatul lumii !”

Privește la Isus ; astfel El va lua complet din viața ta blestemul, pedeapsa, robia păcatului. Vrei ?

Tu trebuie să afli ce efecte produce în viața ta acest singur cuvânt.

El va arde ca un foc în conștiința ta și va sfărâma ca un ciocan inima ta tare ca stânca.

Lumini peste veacuri
Volumul II [Petru Popovici]
CAPITOLUL 18
JOHN G. PATON

În 1839, Societatea Misionară Londoneză a vrut să evanghelizeze populația și a trimis ca misionar pe John Williams cu însoțitorul său Harris, dar cum au debarcat pe insula Erromanga, au fost omorâți cu ciomegele și apoi mâncați. Alți misionari din Samoa au încercat să pătrundă pe insulă, dar au avut aceeași soartă. În 1842, misionarii Turner și Nisbet au debarcat pe insula Tana.

N-au împlinit șapte luni de grele suferințe și au trebuit să fugă ei și soțiile lor, ca să-și scape viața.

În 1848, John Geddie cu soția sa, ambii din Noua Scoție, s-au stabilit pe

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pe pagina 2]
insula Aneityum.

Au fost confrunțați cu pericole incredibile din partea sălbaticilor și cu opoziție mare din partea unor negustori albi ce se ocupau cu aducerea și distribuirea de băuturi, tutun și praf de pușcă.

Aceștia nu doreau nici o religie acolo, dar misionarii nu s-au dat bătui.

Cu multă răbdare și suferință, prin dragoste, ei au câștigat inima câtorva băștinași.

În 1852, un alt misionar, John Inglis cu soția, au pătruns pe insulă la celălalt capăt.

Prin eforturile acestor pionieri, mai mulți canibali au fost câștigați pentru Dumnezeu.

Astfel, insula Aneityum a devenit baza de operații pentru aducerea canibalilor la picioarele Domnului Isus.

Biserica ce îl suporta pe John Paton ca misionar în mahalale la fel a fost împotrivă.

Ei au fost gata să-i ofere un salariu mai mare, numai să nu plece.

Și bătrânul Dickson, care îi era vechi prieten, a intervenit să nu meargă.

El a zis : *„La canibali ?! Vei fi mâncat de canibali !”*

Acestuia, Paton i-a răspuns : *„Dumneata ești acum înaintat în vârstă, curând corpul îți va fi depus în țărână spre a fi mâncat de viermi.*

Dacă eu pot să-L servesc pe Cristos Domnul prin viață sau prin moarte, nu este mare diferență pentru mine că sunt mâncat de canibali sau de viermi”.

- *„După aceasta - zise bătrânul - nu mai am ce să-ți spun”.*

Răspunsul lui Paton arăta o hotărâre de nezdruccinat.

La 1 decembrie 1857, când a

împlinit 33 de ani, a fost un serviciu special pentru dedicarea lor ca misionari, iar pe data de 6 aprilie 1858, s-au îmbarcat pe corabia „Clutha” pentru Oceanul Pacific.

Acea corabie i-a dus însă în Australia, la Melbourne.

Acolo au fost așteptați de prieteni. John Paton cu soția s-au dus pentru câteva zile la o familie ce locuia la Geelong, iar Copeland a rămas să găsească o altă corabie, care să-i ducă la Aneityum, în Noile Hebride.

Pe data de 12 august 1858, s-au îmbarcat pe corabia americană „F. P. Sage”, dar din cauza unei furtuni, n-au putut pleca până la 17 august.

Și atunci, călătoria a fost teribilă, dar după 12 zile au ajuns la destinație.

Căpitanul însă n-a vrut să se apropie de insulă, ci s-a oprit la 10 mile de țărm și a trebuit să vină o altă corabie să-l ia.

Au avut o seamă de peripeții, soția lui Paton cât pe-aci să fie omorâtă de căderea unui catarg, dar la 30 august, după patru luni și patrusprezece zile, au fost bine primiți de misionarii de acolo și de câțiva băștinași convertiți.

Imediat, au discutat unde să se stabilească.

O altă insulă mare e Tana, la vreo 96 km. de Aneityum, și au hotărât ca familia Paton să încerce să se stabilească acolo.

Tana avea o rea reputație. Băștinașii au alungat doi misionari britanici și au omorât pe câțiva veniți din Samoa.

Soția lui Paton a fost lăsată la baza misiunii din Aneityum, iar John Paton cu Inglis au pornit pe mare, să vadă dacă vor fi primiți de canibali din Port Resolution...

[Continuarea pe pagina 4]